

Hallássérült
Hívek
Hírlapja

36. évf. 3. szám – 2023. október

Tedd láthatóvá a hallhatatlant!

A Katolikus Hallássérült Pasztoráció 2022 augusztusától van jelen a tabáni plébánia életében, ami mindkét közösség számára nagy változást jelentett. A hallássérültek közössége otthonra lelt és Ti, akik már itt élték és befogadtatok bennünket, rajtunk keresztül megismerhettétek az akadálymentesítés tevékenységeit, a jelnyelvi tolmácsokat és a folyamatosan kialakuló feliratozás rendszerét.

Jelenleg négyen végezzük ezt a szolgálatot családjaink teljes körű támogatásával. Az eltelt egy év alatt a kialakított rendszer sokat finomult és elindult az élő beszéd kivetítése is mobiltelefon segítségével. Igaz ez még néha félreért, de így is sokat segít a szentbeszéd megértésében.

Most azért fordulunk hozzátok, hogy az eddigi csapathoz még meghívjunk néhányatokat és csatlakozzatok hozzánk. Nemcsak azért, hogy megismerjétek ezt a feladatot, hanem azért is, hogy a vasárnapi

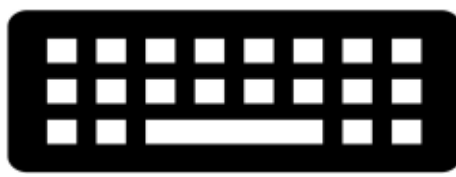
szentmiséken folyamatosan legyen legalább egy vetítő személy, de tapasztalataink szerint jobb, ha ketten vannak, a hosszabb szentmiséken.

Ezért, ha úgy érzed:

- a hallásod jó és érted mindazt, ami a misén elhangzik, beleértve a kántort is,

- tudsz végig figyelni a szentmisén egy vetítő felületre, (és a szemed is jól bírja),

- és közben tudod a megfelelő gombokat nyomogatni a billentyűzeten a megfelelő pillanatokban,

- valamint együtt tudsz működni a miséző atyákkal (Sanyi atyával, Tamás diakónussal és persze velünk is).

Akkor köztünk a helyed!

Szeretettel várunk:

*Agi, Kriszta,
Kinga, Zsombor*

Tartalom

Tedd láthatóvá	1
Humor	1
Jövevény voltam	2
Anyakönyvi hírek	4

Humor

Generációs különbség

– Pali, hol mutatja ez a mérleg, hány kilogramm vagyok?
– Nagyi, szállj le a laptopomról!

Állítólag hagymával el lehet üzni a szúnyogokat. Hát nem könnyű eltalálni őket.

Megöregedtem és bölcsebb lettem, de kizárólag azért, mert az Úr megvédett, amikor még fiatal és meggondolatlan voltam.

Ma digitális ebédet főzök és online fogjuk megenni, mert haladni kell a korrall.

Jövevény voltam, és befogadtatok

A Hallássérült Hívek Hírlapjában egy új rovatot indítottunk a fenti címmel. Ebben a rovatban Vezér Ágnes sorsrúgunk beszélget azokkal a tabáni plébánián élő munkatársakkal, akik rendszeresen részt vesznek hallássérült hívek akadálymentes szentmiséin. Elsőként *Belényi István* akolitussal, lelkipásztori kisegítő munkatárssal beszélgett.

Kérlek mutakozz be! Mióta vagy a Tabáni közösség tagja?

Belényi István vagyok, itt születtem 1955-ben. Dédanyám 1925-ben, – amikor a Bethlen Udvarát átadták, mint a környék első hatalmas bérházát – költözött ide az Attila krt. 13/21-be, a mai Attila út 2-be. A tabáni templommal keresztelésemmel kerültem először kapcsolatba, 1956-ban, amikor *Magass Miklós* tabáni káplán megkeresztelt, s egyben keresztapám lett.

Az akkori sötét, „megfigyelés” időszak miatt pedagógus édesanyám templomról templomra járt, nehogy kifigyeljük, melyik templomban hallgat rendszeresen szentmisét, ezért a tabáni templomot – amely legközelebb volt hozzánk – ritkán merete meglátogatni. Első áldozó az Óbudai Főplébánián voltam, – keresztapám templomában – majd 1969-ben bérmálkoztam szintén Óbudán.

A konszolidálódott helyzet miatt első áldozó koromtól kezdve visszatértünk a tabáni templomhoz, így megismerhettem *Körmendi Béla*, *Balinszki-Csepecz Bolesláv Imre* és *Levente* atyákat, valamint a 35 évig plébános *Pálmai Imre* atyát, akinek 2003-tól rendszeres ministránsa voltam. Első ministrálásom a Váci utcai Belvárosi Szent Mihály-templomban volt 1971. június 16-án, ahol *Prochnow Endre* atya „fogott be” mint zsenge „pap-ipari tanuló”... (Így nevezték ott a ministránst.) Attól kezdve az Angol Kisasszonyoknál és Óbudán keresztapámnál ministráltam rendszeresen 1998-ig, amikor a Tövis utcai kis templomban *Páldeák Szabolcs* ferences atyával megismerkedtem, és 2003-ig nála ministráltam legkisebb fiammal, Misivel. Tehát ősi tabáni vagyok, az itteni közösség tagja első áldozásom óta.

Hogyan élted meg a változást a plébánián, főleg azt, hogy egy közösség is érkezik Sanyi Atyával együtt?

Az egyházban általánosan szokás – ezt hosszú évek alatt megfigyeltem a fent említett templomokban, és azokon kívüli sok templomban – hogy egy-egy új pappal hívek jönnek, a régiek pedig szeretik követni papjukat, és elpártolnak a megszokott templomtól.

Ez itt is így volt, Pálmai atya nyugdíjba menetelével, és nem sokkal későbbi halálával egy nagy tabáni közösség „szóródott szét”. *Hegyi Balázs* atya kezdeti miséin alig voltak néhányan, ráadásul – sajnos – voltak olyan személyek, akik rossz hírért keltették, és „árulónak” tekintették azt a tabánit, aki neki segített. Így én is „áruló tabáni” lettem, ami csak hosszú évek után oldódott fel... Szerencsére farkasréti és nagygyéni hívei követték, illetve a normális gondolkodású tabániak visszatértek, így újra kezdett megtelni a templom!

Sajnos sok csalódás érte Balázs atyát, lépten nyomon becsapták, átverték és kihasználták, végül a tatarozás „rémálma” tehetette be nála a kaput és feladta, nyugdíjba ment... Az utolsó két évében a Covid és a felújítás miatt ritkultak, illetve hosszabb ideig szüneteltek a misék, a templom nem volt látogatható. A tabániak – úgy tűnt – végleg elpártoltak.

Az „újkorai történet” 2022. februárjában kezdődött, amikor *Süllei László* érseki helynök atyára bízták ideiglenesen a templomot! Ez azonnal bevonzotta a tabániakat, és rajtuk kívül azokat, akik kíváncsiak voltak Süllei atya prédikációira. Számomra is érdekes és megtisztelő feladat volt a budapesti érseki helynök atya miséin ministrálni.

Időnként *Nagy Sándor* (Sanyi) atya misézett – helyettesként – nálunk, így egyre jobban felfigyeltek a tabániak nyugalma árasztó, tartalmas prédikációira, egyházi szempontból rendkívül szimpatikus konzervatív felfogására! A Tabánban sok az idős ember, akiknek ez utóbbi tulajdonsága azonnal megnyerő volt. Elkezdtünk reménykedni, imádkozni, hogy ő kerüljön ide plébánosnak. Voltam olyan „szemtelen”, hogy Süllei atya közvetlen barátságos viselkedését kihasználva „elkottyintottam” a tabániak vágyát... Ő csak mosolygott, mint általában szokott, de reméltem a „bogár bekerült a fülébe”.

És sikerült, 2022. augusztus 1-től Sanyi atya velünk van! Ekkor tudtam meg, hogy a hallássérült pasztoráció vezetése az ő feladata, így ez a közösség várhatóan a Tabánba fog járni szentmisére. Az látható volt, hogy a tabáni „öreg” számára szimpatikus Sanyi atya, tehát a hívő közösség vissza fog térni lassan-lassan, ahogy a híre terjed, de gyors növekedést a hallássérültek tabáni misehallgatása jelent!

A technika adott volt a Mátyás templomban, itt ezt újra kellett gondolni. A kezelők részben adottak voltak. Tamás személyében egy speciális diakónus is van a csapatban, én pedig – műszaki és informatikus szakember lévén – gyorsan bele tanultam a rendszerbe, tehát még egy fővel növekedett a technikai háttérrel rendelkezők száma.

Összefoglalva: én is, és még nagyon sokan örülünk a tabáni templom hallássérült testvérek általi újjáéledésének!

Korábban találkoztál már hallássérült emberekkel? Volt-e valamilyen aggodalmad, hogy a tabáni közösség hogyan fogja fogadni a többségében siket személyekből álló közösséget?

Régebben is, és jelenleg is vannak hallássérült barátaim. Igaz teljesen siket ismerősöm még nem volt ezelőtt, viszont többen hallókészülékkel élnek. Szoktam is beszélgetni azzal a közelebbi barátommal erről, akinek sokszor van problémája a készülékkel, hangerő és átviteli frekvenciasáv tekintetében.

A tabáni hívek eddigi véleményei pozitívak a hallássérült miséken tapasztaltakról! Örülnek a kivetítésnek, ugyanolyan misének tartják, mint bármely misét, legfeljebb annyit fűznek hozzá: „érdekes...”

Sokkal többen tértek vissza, – pont a hallássérült szentmise miatt – tíz órás misét hallgatni a tabániak közül, mint ahányan az este hatosra jönnek. Nagy előny a kivetítés, hiszen az idősek hallása egyébként is romlik, az olvasható szöveg nagy előnyt jelent a mondanivaló megértésében.

Ha valakit „nagyon zavarva” a hallássérültek jelenléte, akkor három lehetősége van: este hatos misére jön, hátsó padokba ül, vagy másik közeli templomba megy...

Az eltelt egy év alatt mi változott meg benned, milyen tapasztalatokat szereztél, esetleg éreztél-e valamilyen problémát? Hogyan tudsz kommunikálni a hallássérült hívekkel?

A jelnyelvet nem ismerem, csak néhány jelet tudok felismerni, és ez megnehezíti a kommunikációt a siket testvérekkel! Gondolkodom, hogy milyen szintig kellene eljutnom a jelnyelv ismeretében, hogy legalább az alapvető kommunikációra képes legyek.

Koromnál fogva már képtelen lennék olyan mélységű tanulásra, mint amilyen tudása van a jelnyelvi tolmácsnak. Szerencsére rám is érvényes az a szabály, amely szerint a magyar „minden nyelven tud mutogatni”... (Ez a turisták véleménye, amikor útbaigazítást kérnek valamilyen idegen nyelven...)

Annyival szerencsésebb a helyzet a hallássérült emberek esetében, hogy „egy nyelvet beszélünk”, vagyis nemcsak a kéz használatával tudok kifejezni valamit, hanem a szájamról is le tudja olvasni a mondanivalót a hallássérült személy, ha jól artikulálók!

A változás egy év óta:

Amikor még egy évvel ezelőtt a villamoson, buszon láttam a jelnyelvet használó személyeket – ami ritka találkozást jelentett, tehát nem voltam hozzá szokva – úgy gondolkodtam, mint egy átlagos, halló ember: akik a kezükkel fejeznek ki valamit, azt akarják, hogy én mint harmadik személy, ne értsem az információkat...

A gyakorlati életben sokszor tapasztalható, hogy nem hallássérült emberek, ha megjelenik egy harmadik – akit nem akarnak beavatni a témájukba – rögtön kézi mutogatásba kezdenek, és elhallgatnak.

Az egy év közös együttléte, illetve a hallássérültekkel való sűrű találkozások feloldották ezt az gátlást, most már természetes számomra a jelbeszéd, még akkor is, ha nem a templomban találkozom hallássérült emberekkel.

Mesélnél egyéni élményeidről? Pl. ministrálás, a plébániai élet a sekrestyében, vetítés...

Tulajdonképpen erre a kérdésre folyamatosan választottam az előző válaszaimban. Az akolitusi tevékenység – világi lelkipásztori kisegítő – tér el az eddigi „egyszerű” ministrálástól. 2014-ben végeztem el az első ilyen tanfolyamot, de Balázs atya nem bízott meg effektív ilyen jellegű tevékenységgel, és nem is avatott fel – nem tettem fogadalmat – a tevékenységre.

Egyedül húsvétkor áldoztattam, máskor soha... Nem esett túl jól, de nem panaszkodtam. Most végre azt csinálhatom, ami az igazi feladata a világi lelkipásztori kisegítőnek – kisegítem a plébános atyát, áldoztatok, igeliturgiát tartok, ellenőrzöm és gondoskodom róla, hogy legyen elég szentostya a cibóriumban, a liturgikus kellékek rendelkezésre állásáról gondoskodom. Mivel a sekrestyési feladatot is elvállaltam, így lett „komplett” a liturgia támogatási tevékenységem!

Köszönöm szépen a beszélgetést!

Vezér Ágnes

*Fotó: Kompán Julianna
Lauer Tamás*

Anyakönyvi hírek

Pányi Norbert legkisebb gyermekét keresztelte Sanyi atya a tabáni templomban.

A fotókat a családok engedélyével közöljük.

Sanyi atya esketett egy fiatal párt: Nemes Dávid és Nemes Dávidné Barczy Dorina.

Az esküvőjük a Belvárosi Ferences-templomban, a Ferenciek terén volt 2023. augusztus 18-án.

Impresszum:

Kiadja a BUDAPESTI KATOLIKUS HALLÁSSÉRÜLT PASZTORÁCIÓ

Nagy Sándor plébániai kormányzó, hallássérült-referens

Cím: Budapest-Tabáni Alexandriai Szent Katalin Plébánia

1013 Budapest Attila u. 11.

Mobil: +36 (20) 429-8354

<https://tabani.plebania.hu> és <https://hallasserult.katolikus.hu>,

E-mail: tabani.plebania@gmail.com és hallasserult.katolikus@gmail.com

<https://www.facebook.com/katolikus.hallasserult.pasztoracio>

A HHH újság: megjelenik elektronikusan és nyomtatottan is

Felelős kiadó: Nagy Sándor; Szerkesztő: Lauer Tamás

Irodai nyitvatartás

Hétfő 15-17 óra és péntek 15-17 óra

Szentmisék

Vasárnap: 10.00 és 18.00

Hétfő, kedd: 7.00

Szerda: szabadnap

Csütörtök, péntek: 18.00

Továbbra is minden vasárnap 10 órától jelnyelvi tolmácsolással és folyamatos feliratozással.

Gyónási lehetőség jelnyelven is

- A vasárnapi misék előtt 9.15-9.45
- Előre egyeztetett időpontban.